

Pau Joan Hernández, escriptor i traductor

"Em dedico a explicar històries al meu públic, a posar-los en contacte amb la realitat que els envolta"

Nascut a la Vila de Gràcia el 1967 i veí de Bigues des del 1995, Pau Joan Hernández, llicenciat en Filologia Catalana, és un dels escriptors més prolífics i més llegits de casa nostra. A 18 anys va publicar 'Tot et serà pres', novel·la mítica per diverses generacions d'adolescents i de la qual s'han venut més de 50.000 exemplars. Autor premiat de literatura infantil i juvenil, amb més d'una vintena de llibres, Hernández també és un reconegut traductor del francès, el gallec i l'euskera. 'Espases als llimbs' (Cruïlla) és la seva última novel·la. Home discret i treballador incansable, Hernández, que també ha fet poesia, crítica literària i guionatge, es defineix com una persona que "explica històries".

D'on surten les històries?

Són a tot arreu: al carrer, a la botiga, a l'escola. L'escriptor mira i para l'orella, i a partir d'aquí crea el seu món. Però les històries són al teu voltant i agafant la simple realitat ja pots omplir pàgines i pàgines de coses sorprenents. I si a més et preocupes per documentar-te i fer parlar la gent...

Busques testimonis abans d'escriure?

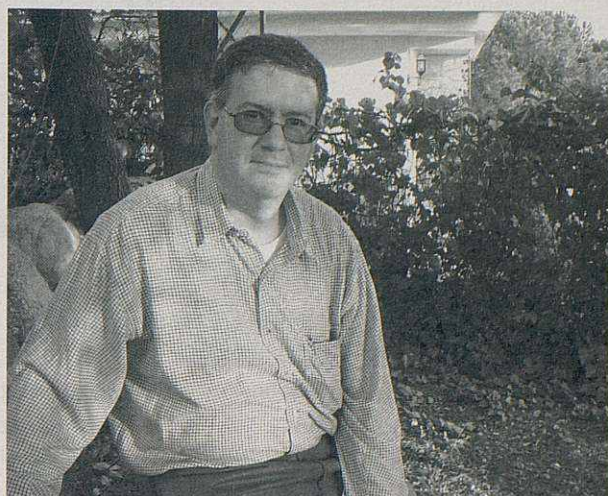
Sí, perquè has de documentar. Sovint descobreixes coses que superen la ficció que tenies preparada. A la novel·la *El mussol i la forca*, per exemple, volia escriure una història que passés a les clavegueres de Barcelona. Vaig baixar a les clavegueres de l'Eixample amb una brigada i només amb un matí vaig descobrir que qualsevol cosa que m'inventés quedava curta al costat de les coses normals de la feina de cada dia d'aquella gent.

Darrere una història sempre hi ha una feina de documentació?

Per mi és vital. Per respecte al lector sempre ho documento tot molt, sobretot escrivint per a nens i adolescents. No et pots inventar coses, perquè falsejaries dades a persones en edat d'aprendre, i això és intolerable. A part, et pots trobar un lector que d'aquell tema en sàpiga més que tu i per una bestiesa deixi de creure's tota una novel·la.

Els lectors valoren aquest rigor?

El meu públic és molt més exigent i seriós que l'adult! En un auditori adult ningú s'aixecarà i dirà: "Això que ha escrit vostè és una tonteria i ningú s'ho pot empassar". Però en un auditori de nens de

Pau Joan Hernández és el traductor dels premis francesos Goncourt.

deu anys pòtser sí. Has d'estar molt segur del que fas i poder-ho defensar. I això és vàlid en literatura realista i en literatura fantàstica.

Parlant de literatura fantàstica: com valores el fenomen Harry Potter?

Ha estat una meravella: tots els del gremi li devem molt. Abans, el gènere fantàstic era molt mal vist i semblava que els nens i els joves no podien llegir originals de més de 120 folis. Harry Potter ens ho ha solucionat tot de cop.

Acabes de publicar *Espases als llimbs*. Parla'n-s-en.

Feia temps que volia tractar un tema a cavall entre fantasia i realitat: els somnis d'una persona en estat de coma. *Espases als llimbs* parla d'un grup de xavals que tenen un club de jocs de rol. Un dia un noi té un accident i queda en coma traumàtic. Els amics van fent torns al seu costat, a l'UCI, i li van explicant coses i ell les va incorporant en el seu somni, un somni que es converteix en tot d'aventures per conquerir el fet de despertar-se.

En la teva primera novel·la publicada, *Tot et serà pres*, ja tocaves un tema fort, l'eutanàsia.

No solament parlava d'eutanàsia: també d'aquesta sensació que tens quan ets adolescent d'estar envoltat de missatges de gent que et vol influenciar i enmig de tot això tu has de crear el teu món i prendre les teves decisions. A *Tot et serà pres* un adolescent ha de prendre una decisió sobre la seva pròpia mort, però també hi ha una història d'amor i de descobriment personal.